

steelpannetjes, een tas kranten of wat koperdraad: oudijzerhandel Strube in de Havenstraat ontvangt ook klanten met kleine handelswaar. Door de crisis en de redelijke metaalprijzen zoeken meer mensen hun weg naar de oudijzerboer.

MARLOES DE MOOR

Met luid gerammel laadt een man zijn bakfiets uit bij Strube Recycling in de Havenstraat: pannen, bestek, lege bussen scheerschuim, gootsteenzeefjes, koperdraden. Hij roept een onverstaanbaar samenraapsel van uitheemse woorden naar Rob Strube, die achter de balie zit. De rand is zo hoog dat alleen de bovenste helft van zijn hoofd zichtbaar is. "Alstublieft ja," antwoordt Strube. Hij bekijkt zijn klant met de laconieke oogopslag van iemand die zich nergens druk om maakt.

Strube zit al dertig jaar met zijn bedrijf in de Havenstraat. Eerst met oude auto's en inboedels, nu met oud ijzer en papier. Behalve aannemers en loodgieters ontvangt hij ook steeds meer particuliere klanten. "Ijzer doet het aardig, omdat de prijs de laatste jaren flink is gestegen. Nu is het twaalf cent per kilo. Mensen vinden het de moeite waard voor dat geld wat te komen brengen, soms maar een paar kilo."

Hij knikt naar de klant met de bakfiets: "Een ouwe getrouwe. Komt elke maandagochtend. Hij loopt langs de straten op zoek naar oud ijzer. Een harde werker."

Strube koopt diverse soorten metaal in, zoals rood koper, geel koper, aluminium, zink, lood en kabels. Rood koper levert met 4,35 euro per kilo het meest op. Voor het aanbod van koperdieven is hij niet bang: "Ik vraag altijd een identiteitsbewijs. En ik ken mijn klanten meestal."

De laagdrempeligheid van zijn bedrijf zit hem niet alleen in het berus-

Rob Strube: 'De klanten vinden het gezellig. Dus het trekt wel, die bende.'

FOTO DINGENA MOL

tende begrip waarmee Strube hen tegemoet treedt als ze met een steelpannetje vorken, een doos deurkrukken of met een bedspiraal op hun rug binnenstappen.

Strube is een soort museum van oud metaal geworden. Aan de gevel hangen oude bewegwijzerings- en uithangborden van de Burger King, de Stationshal, een fietspad en bioscoop Tuschinski. Binnen koestert hij een verzameling van oude blaasinstrumenten, weegschalen, kolenkitten, uithangborden, brommers, een ontakelde bus, een stoplicht en andere gedenkwaardige ijzerwaren. "De klanten vinden het gezellig. Dus het

trekt wel, die bende," constateert Strube.

Het oud papier is hoog opgestapeld in ijzeren rekken. In de verdrukking geraakte boektitels als *Het hele jaar bloemen van bollen en knollen* zijn door de roosters heen nog leesbaar. Meer dan vier cent per kilo levert het niet op, maar Strube is de beroerdste niet. "Oud papier is dooie handel, maar ik pak alles aan."

Zodra hij een vrachtwagen volgeladen heeft, rijdt hij die naar de groothandel in Haarlem. "Daar krijg ik er contant geld voor, dat ik hier weer uitgeef. Voor de rest is het simpel: zorg ervoor dat je bij de kas blijft."

De meeste klanten kennen hem dan ook als het halve hoofd dat boven de balie uitsteekt. Soms ernstig, maar meestal met dat ironische lachje in die zorgeloze kop. Alleen bij grotere ladingen komt zijn lichaam tevoorschijn en zeult hij met zware spullen. "Rob!" roept de man van de bakfiets. Hij betoogt weer iets in die slordig gearticuleerde, vreemde taal. "Rood, ja," knikt Strube. Hun maandagochtendritueel herhaalt zich al zo lang dat woorden, in welke taal dan ook, er allang niet meer toe doen.

Hij telt 66 euro uit. De man steekt die in zijn kontzak. "Da's geen pure winst, hoor. Hij heeft snoeren bij mij

ingekocht. Daar haalt hij het plastic van af en dan verkoopt hij het koperdraad weer aan mij," legt Strube uit. "Eigenlijk is hij dus ook een recyclebedrijfje." Zelf recyclet Strube alleen als er wat mee te verdienen valt. "Snoeren verpulveren we om het koper eruit te halen. Maar voor de rest... Flauwekul toch."

Vanwege de bouwplannen op het Havenstraatterrein moet Strube misschien weg. Hij haalt zijn schouders op: "Ik zie wel. Maar als ik weg moet, moet ik wel alles schoon opleveren." Voor het eerst kruipt iets zorgelijks in zijn gezicht: "Ik heb geen zin die bende hiero af te breken."